

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-01624/2013-ERU

V Jihlavě dne 20. března 2013

Číslo jednací: 01624-8/2013-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 14. února 2013 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je společnost E.ON Energie, a.s., IČ: 26078201, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost E.ON Energie, a.s., IČ: 26078201, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, se tím, že v rozporu s ust. § 4 odst. 3 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, jako držitel licence na obchod s plynem užil agresivní obchodní praktiku definovanou v ust. § 5a odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nezaslal na operátora trhu požadavek na ukončení dodávky zemního plynu ke dni 30. dubna 2012 do odběrného místa [REDAKCE], čímž nerespektoval svobodné rozhodnutí výše uvedeného zákazníka v tomto závazkovém právním vztahu již dále nepokračovat a svým jednáním tak donutil [REDAKCE] v období od 1. května 2012 do 30. června 2012 zůstat zákazníkem odebírajícím proti jeho vůli zemní plyn od společnosti E.ON Energie, a.s., dopustil správního deliktu podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

II. Dle ust. § 24 odst. 10 písm. d) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti E.ON Energie, a.s., IČ: 26078201, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, za spáchání správního deliktu podle výroku I. tohoto rozhodnutí ukládá **pokuta ve výši 50 000 Kč** (slovy: padesát tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 02113.

IV. Dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti E.ON Energie, a.s., IČ: 26078201, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 021131.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 14. února 2012 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností E.ON Energie, a.s., IČ: 26078201, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že nezaslal na operátora trhu požadavek na ukončení dodávky zemního plynu ke dni 30. dubna 2012 do odběrného místa [REDAKCE], čímž nerespektoval svobodné rozhodnutí výše uvedeného zákazníka v tomto závazkovém právním vztahu již dále nepokračovat a svým jednáním tak donutil [REDAKCE] v období od 1. května 2012 do 30. června 2012 zůstat zákazníkem odbírajícím proti jeho vůli zemní plyn od účastníka řízení.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly zahájené dne 20. září 2012 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu [REDACTED] ze dne 20. září 2012 vydaného ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

II. Kontrolní zjištění

Při kontrole bylo zjištěno, že dne 3. července 2011 vyplnil [REDACTED] formulář nazvaný žádost - smlouva o sdružených službách dodávky zemního plynu, který následně zaslal na adresu účastníka řízení. Účastník řízení tento formulář následně dne 8. července 2011 podepsal, čímž došlo k uzavření smluvního vztahu mezi účastníkem řízení a [REDACTED], a to na dobu určitou do 30. dubna 2012.

Účastník řízení zahájil dodávku zemního plynu do odběrného místa [REDACTED] dne 1. září 2011.

[REDACTED] dne 29. března 2012 zaslal účastníkovi řízení sdělení o ukončení smlouvy uplynutím doby, na kterou byla sjednána, čímž jednoznačně vyjádřil své svobodné rozhodnutí ukončit smluvní vztah s účastníkem řízení ke dni 30. dubna 2012. Účastník řízení zaslal dne 4. dubna [REDACTED] dopis, ve kterém informuje o akceptaci připsu ze dne 29. března 2012 a zároveň mu doporučuje, aby si od 1. května 2012 sjednal smlouvu na dodávku plynu s jiným dodavatelem zemního plynu a nevystavoval se tak riziku neoprávněného odběru plynu.

V souvislosti s tím bylo kontrolou zjištěno, že účastník řízení dne 30. dubna 2012 na portálu společnosti OTE, a.s. zjistil, že o odběrné místo zákazníka [REDACTED] si žádný jiný dodavatel zemního plynu od 1. května 2012 nepožádal, čímž by výše uvedenému zákazníkovi hrozila od 1. května 2012 demontáž plynoměru a také postih za neoprávněný odběr plynu bez uzavřené smlouvy, jejímž předmětem je dodávka plynu. Z těchto důvodů se kontrolovaná osoba rozhodla prodloužit platnost smlouvy s [REDACTED] o rok, a to zcela proti jeho vůli. O tomto jednostranném kroku účastníka řízení nebyl výše uvedený zákazník nijak informován.

Dle informací ohledně požadavků na změnu dodavatele v odběrném místě [REDACTED] v roce 2012, získaných od společnosti OTE, a.s., podala společnost Europe Easy Energy a.s., IČ: 28603001, se sídlem Hvězdova 716/2b, 140 78 Praha - Nusle, dne 27. dubna 2012 požadavek na změnu dodavatele ke dni 15. května 2012. Následně dne 30. dubna 2012 zaslal účastník řízení společnosti OTE, a.s., k výše uvedenému požadavku na změnu dodavatele ke dni 15. května 2012 žádost o pozastavení této změny z důvodu neukončení smlouvy. Změna dodavatele zemního plynu v odběrném místě [REDACTED] na společnost Europe Easy Energy a.s. ke dni 15. května 2012 neproběhla.

Dne 6. června 2012 byl účastník řízení upozorněn [REDAKCE] na strhávání plateb prostřednictvím SIPO i po ukončení smlouvy. Při následné komunikaci mezi účastníkem řízení, [REDAKCE] a společností Europe Easy Energy a.s. byla dohodnuta změna dodavatele zemního plynu v odběrném místě [REDAKCE] na 1. červenec 2012.

Účastník řízení ukončil dodávku zemního plynu do odběrného místa [REDAKCE] dne 30. června 2012 a následně dne 15. srpna 2012 zaslal [REDAKCE] konečné vyúčtování zemního plynu (daňový doklad č. [REDAKCE] za období od 4. října 2011 do 30. června 2012 s doplatkem ve výši 4.052,- Kč). Toto vyúčtování následně [REDAKCE] reklamoval z důvodu nesprávného konečného stavu plynoměru ke dni 30. června 2012. Účastník řízení následně vystavil daňový dobropis k výše uvedenému vyúčtování zemního plynu na částku 567,- Kč a zaslal [REDAKCE] omluvný dopis.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených ve spisu [REDAKCE] a jsou uvedeny v protokolu [REDAKCE] o výsledku kontroly ze dne 18. prosince 2012, se kterými byl zmocněný zástupce účastníka řízení, [REDAKCE], dne 4. ledna 2013 prokazatelně seznámeni při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdili svým podpisem.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

Účastník řízení zaslal dne 18. ledna 2013 na adresu Úřadu prostřednictvím datové schránky námitky k protokolu [REDAKCE].

Účastník řízení uvádí, že nelze souhlasit se závěrem kontrolního zjištění, že se účastník řízení rozhodl prodloužit platnost smlouvy se zákazníkem proti jeho vůli o rok, neboť tento závěr dle názoru účastníka řízení neodpovídá kontrolním zjištěním a předloženým dokumentům. Účastník řízení uvádí, že společnost Europe Easy Energy a.s. nedodržela závazek vůči zákazníkovi [REDAKCE], a to zajistit mu kontinuální dodávku zemního plynu od data následujícího po ukončení dodávky účastníkem řízení. Pouze toto pochybení tak bylo důvodem, proč účastník řízení systémově evidoval odběr zákazníka po dni 1. května 2012 jako odběr smluvní, a sice proto, aby nevystavil [REDAKCE] riziku neoprávněného odběru zemního plynu, který by pro něj byl výrazně nákladnější, a dále aby nevystavil [REDAKCE] riziku přerušení dodávky zemního plynu, ke kterému svým jednáním nezavdal žádný důvod. Účastník řízení tak dle jeho názoru tím, že umožnil odběr zemního plynu [REDAKCE] ode dne 1. května 2012, pouze v rámci svých možností efektivně předcházel škodám na majetku zákazníka, které bezprostředně hrozily v důsledku porušení povinností novým dodavatelem plynu, čímž jednal v souladu s ustanovením § 415 a násl. zákona č. 40/1964, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Účastník řízení dále vyjadřuje svůj nesouhlas, že závěrem kontrolního zjištění, že nepožádal u operátora trhu o ukončení dodávky plynu k 30. dubnu 2012, čímž nerespektoval svobodné rozhodnutí [REDAKCE] ukončit smluvní vztah. Z projevu vůle [REDAKCE] ukončit smluvní vztah s účastníkem řízení vyplývá, že měl [REDAKCE] zcela jednoznačně v úmyslu změnit dodavatele zemního plynu, neboť v tomto dokumentu zároveň žádal o sdělení, od jakého data si má dodávku od jiného dodavatele sjednat. Účastník řízení následně akceptoval prostřednictvím dopisu vůli zákazníka ukončit smluvní vztah a doporučil mu, aby pro následnou dodávku plynu uzavřel smlouvu s jiným dodavatelem od 1. května 2012 a současně jej upozornil i na riziko neoprávněného odběru plynu. Účastník řízení upozorňuje na skutečnost, že změny v subjektu obchodníka s plynem je dosaženo v systemizovaném procesu změny dodavatele. Účastník řízení tak očekával zahájení procesu změny dodavatele s účinností ode dne 1. května 2012, k němuž však v tomto konkrétním případě nedošlo. V takovém jednání dle názoru účastníka řízení nelze spatřovat záměr tímto svým jednáním donutit zákazníka odebrat od něj i nadále zemní plyn. Naopak, všechny zdokumentované úkony a související komunikace ze strany zákazníka i účastníka řízení byly prokazatelně činěny s oboustranným vědomím, že dojde ke změně dodavatele, plánované na den 1. května 2012. Pochybení nového dodavatele plynu při procesu změny dodavatele a snaha účastníka řízení o ochranu zákazníka před nepříznivými následky tohoto pochybení tedy vedly nakonec k tomu, že ke změně dodavatele došlo nikoli k datu 15. května 2012, nýbrž v dohodnuté době ke dni 1. července 2012.

Účastník řízení tak nesouhlasí s tím, že by předmětné jednání naplnilo skutkovou podstatu uvedenou v ust. § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, neboť dle jeho názoru nedošlo k obtěžování, donucování, nepatřičné ovlivňování, případně i použití síly v neprospěch zákazníka.

V závěru těchto námitek účastník řízení uvádí, že účelem jednání bylo výhradně jednat ve prospěch zákazníka, uchránit ho před neoprávněným odběrem zemního plynu a následky plynoucími z energetického zákona, aniž by zákazník o takové hrozící situaci v daném okamžiku mohl vědět. Tímto zákaznický orientovaným chováním účastník řízení neměl v úmyslu bránit zákazníkovi v jeho svobodné volbě jiného dodavatele zemního plynu. Účastník řízení tak dle svého názoru nenutil svým chováním zákazníka násilně odebrat zemní plyn, nýbrž plynulý odběr plynu zákazníkovi nadále pouze umožnil, když chybným krokem nového dodavatele plynu nedošlo k úspěšné změně dodavatele v termínu ke dni 1. května 2012. Účastníka řízení tedy nelze dle jeho názoru vinit za to, že si počínal tak, aby nedošlo ke škodám na právech zákazníka, čímž splnil svou prevenční povinnost předcházet škodám uloženou obecně závaznými právními předpisy.

Dne 29. ledna 2012 bylo Úřadem vydáno rozhodnutí o námitkách, [REDAKCE], ve kterém byly podané námitky zamítnuty a protokol [REDAKCE] ze dne 18. prosince 2012 byl potvrzen.

IV. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole, zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 01624-1/2013-ERU dne 14. února 2013 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení, ani nenavrhнул žádné další důkazy.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 14. února 2013 kontrolní spis, [REDAKCE], o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 01624-3/2013-ERU. Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z kontrolního spisu [REDAKCE], který převzal, za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplňoval.

Úřad provedl dne 1. března 2013 dokazování mimo ústní jednání, o čemž byl sepsán protokol č. j. 01624-5/2013-ERU. O této skutečnosti byl účastník řízení s dostatečným předstihem dne 22. února 2013 vyrozuměn oznámením o dokazování č. j. 01624-4/2013-ERU zasláným téhož dne. Dokazování bylo provedeno tak, že se oprávněná úřední osoba seznámila s listinami obsaženými ve spisu.

Dne 5. března 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, č. j. 01624-6/2013-ERU, které účastník řízení obdržel téhož dne. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí.

Účastník řízení tohoto práva využil a zaslal stanovisko k zahájenému správnímu řízení, které bylo doručeno na adresu Úřadu dne 7. března 2012.

Účastník řízení pouze opakovaně sděluje, že cílem jeho jednání bylo v předmětném případě konat ve prospěch spotřebitele, především uchránit [REDAKCE] před neoprávněným odběrem zemního plynu s následky plynoucími z energetického zákona.

Dále účastník řízení uvádí, že se neztotožňuje s tvrzením, že by nutil agresivními obchodními praktikami [REDAKCE] zůstat jeho zákazníkem odebírajícím zemní plyn v období od 1. května 2012 do 30. června 2012 a trvá na argumentech uvedených v námítkách k protokolu č. K025312 ze dne 18. ledna 2013.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení, s ohledem na to, že se účastník řízení vyjádřil k podkladům řízení avšak nenavrhнул žádné další důkazy, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání

tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

VI. Popis skutkového stavu věci

Dne 3. července 2011 vyplnil [REDAKCE] formulář nazvaný žádost - smlouva o sdružených službách dodávky zemního plynu, který následně zaslal na adresu účastníka řízení. Účastník řízení tento formulář následně dne 8. července 2011 podepsal, čímž došlo k uzavření smluvního vztahu mezi účastníkem řízení a [REDAKCE].

Ve smlouvě o sdružených službách dodávky zemního plynu ze dne 8. července 2011 bylo sjednáno, že se smlouva uzavírá na dobu určitou do dne 30. dubna 2012 s možností automatického prodloužení o 12 měsíců. Kterákoliv smluvní strana je tak dle smlouvy oprávněna nejpozději 20 dní před ukončením řádného smluvního období zaslat druhé smluvní straně písemné sdělení, že trvá na ukončení smlouvy uplynutím doby, na kterou byla sjednána, čímž vylučuje její automatické prodloužení o dalších 12 měsíců.

Účastník řízení zahájil dodávku zemního plynu do odběrného místa [REDAKCE] [REDAKCE] dne 1. září 2011.

[REDAKCE] dne 29. března 2012 zaslal účastníkovi řízení v souladu se smlouvou o sdružených službách dodávky zemního plynu ze dne 8. července 2011 sdělení o ukončení smlouvy uplynutím doby, na kterou byla sjednána, čímž jednoznačně vyjádřil své svobodné rozhodnutí ukončit smluvní vztah s účastníkem řízení ke dni 30. dubna 2012. Účastník řízení zaslal dne 4. dubna [REDAKCE] dopis, ve kterém informuje o akceptaci přípisu ze dne 29. března 2012 a zároveň mu doporučuje, aby si od 1. května 2012 sjednal smlouvu na dodávku plynu s jiným dodavatelem zemního plynu a nevystavoval se tak riziku neoprávněného odběru plynu.

Účastník řízení dne 30. dubna 2012 na portálu společnosti OTE, a.s. zjistil, že o odběrné místo zákazníka [REDAKCE] si žádný jiný dodavatel zemního plynu od 1. května 2012 nepožádal a na základě tohoto zjištění prodloužil platnost smlouvy s [REDAKCE] [REDAKCE] ve svém interním evidenčním systému o rok, a to zcela proti jeho vůli. O tomto jednostranném kroku účastníka řízení nebyl výše uvedený zákazník nijak informován.

Dne 27. dubna 2012 podala společnost Europe Easy Energy a.s., Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha - Nusle, IČ: 28603001 požadavek na změnu dodavatele zemního plynu v odběrném místě [REDAKCE] ke dni 15. května 2012. Následně dne 30. dubna 2012 účastník řízení k výše uvedenému požadavku na změnu dodavatele ke dni 15. května 2012 zaslal společnosti OTE, a.s. žádost o pozastavení této změny z důvodu neukončení smluvního vztahu mezi [REDAKCE] a účastníkem řízení.

Změna dodavatele zemního plynu v odběrném místě [REDACTED] na společnost Europe Easy Energy a.s. k 15. květnu 2012 neproběhla.

Dne 6. června 2012 byl účastník řízení upozorněn [REDACTED] na strhávání plateb prostřednictvím SIPO i po ukončení smlouvy. Při následné komunikaci mezi účastníkem řízení, [REDACTED] a společností Europe Easy Energy a.s. byla dohodnuta změna dodavatele zemního plynu v odběrném místě [REDACTED] na 1. červenec 2012. Účastník řízení ukončil dodávku zemního plynu do odběrného místa [REDACTED] dne 30. června 2012

VII. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.

Ustanovení § 4 zákona o ochraně spotřebitele přitom stanoví, co je nekalou obchodní praktikou. Dle tohoto ustanovení je obchodní praktika nekalá, je-li jednání podnikatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil. Je-li obchodní praktika zaměřena na spotřebitele, kteří jsou z důvodu duševní nebo fyzické slabosti nebo věku zvláště zranitelní, hodnotí se její nekalost z hlediska průměrného člena této skupiny. Dále je v ust. § 4 téhož zákona uvedeno, že nekalé jsou zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky. Užívání všech výše zmíněných nekalých obchodních praktik se dle tohoto ustanovení při nabízení nebo prodeji výrobků a při nabízení nebo poskytování služeb či práv zakazuje.

Aby byla obchodní praktika nekalá ve smyslu ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele, musí dojít k jednání podnikatele vůči spotřebiteli, přičemž se dle výkladu Evropského soudu při posouzení spotřebitele používá kritérium průměrného spotřebitele, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory.

Spotřebitelem se dle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Z výše uvedeného vyplývá, že pod pojem spotřebitel lze zařadit pouze fyzickou osobu nepodnikající.

Odbornou péčí pak zákon rozumí úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele (v tomto případě obchodníka s energií) ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti (podnikání v energetických odvětvích). Zjednodušeně lze tedy konstatovat, že obchodník s energiemi prodávající zboží, kterým příslušná komodita

nepochybně je, či jeho zaměstnanci, by měli mít odpovídající úroveň odborných znalostí a dovedností v oblasti dané podnikatelské činnosti.

Zákon o ochraně spotřebitele tedy stanoví, co se považuje za nekalou obchodní praktiku. Nekalé jsou zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky. Správní orgán považuje za nutné na okraj podotknout, že výraz „zejména“ zde hraje podstatnou roli, neboť pro to, aby postup prodávajícího byl praktikou spadající do tohoto vymezení, není nutné, aby byl nutně praktikou klamavou nebo agresivní, stačí, je-li jednání podnikatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil.

Dle ust. § 5a zákona o ochraně spotřebitele je obchodní praktika agresivní, pokud s přihlédnutím ke všem okolnostem svým obtěžováním, donucováním, včetně použití síly nebo nepatřičným ovlivňováním výrazně zhoršuje možnost svobodného rozhodnutí spotřebitele. Při posuzování, zda je obchodní praktika agresivní, se přihlíží zejména k načasování, místu a době trvání obchodní praktiky, ke způsobu jednání, jeho výhrůžnosti a urážlivosti, k vědomému využití nepříznivé situace spotřebitele, k nepřiměřenému kladení překážky pro uplatnění práv spotřebitele, nebo hrozně protiprávním jednáním. Z jazykového výkladu tohoto ustanovení (zejména z užití spojky „nebo“) nepochybně vyplývá, že k tomu, aby byla užitá praktika agresivní, postačí, pokud jednání naplní definiční znaky skutkové podstaty dle věty první tohoto ustanovení (svým obtěžováním, donucováním včetně použití síly nebo nepatřičným ovlivňováním výrazně zhoršuje možnost svobodného rozhodnutí spotřebitele) a dále se bude jevit agresivní alespoň v jedné okolnosti, ke které je dle tohoto ustanovení nutné přihlížet.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu licencované činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele a nepoškodil tímto zákonem chráněné zájmy.

Z výkladu ust. § 24 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že trestat lze pouze podnikatele, který se dopustil jednání (užití nekalé obchodní praktiky) mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. podnikatele, který přímo při své činnosti nekalou obchodní praktiku užije, a který svým postavením vůči spotřebiteli spadá do zákonem vymezeného taxativního výčtu (výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel).

Správní orgán se při posuzování správních deliktů účastníka řízení zabýval tím, zda to byl právě účastník řízení, kdo se dopustil předmětného protiprávního jednání, dále též skutkovým průběhem tohoto jednání a následky, které toto jednání způsobilo.

Účastník řízení se dopustil protiprávního jednání tím, že nezaslal na operátora trhu požadavek na ukončení dodávky zemního plynu ke dni 30. dubna 2012 do odběrného místa

lze konstatovat, že stupeň donucení zákazníka a následně zhoršení možnosti jeho svobodného rozhodnutí byl absolutní.

Úřad v předmětném jednání tak spatřuje naplnění definičních znaků ustanovení § 5a odst. 1 téhož zákona, podle kterého je obchodní praktika agresivní (a tedy též nekalá), pokud s přihlédnutím ke všem okolnostem svým obtěžováním, donucováním, včetně použití síly nebo nepatřičným ovlivňováním výrazně zhoršuje možnost svobodného rozhodnutí spotřebitele, přičemž se při posuzování, zda je obchodní praktika agresivní, přihlíží zejména k načasování, místu a době trvání obchodní praktiky, ke způsobu jednání, jeho výhrůžnosti a urážlivosti, k vědomému využití nepříznivé situace spotřebitele, k nepřiměřenému kladení překážky pro uplatnění práv spotřebitele, nebo hrozbě protiprávním jednáním.

Účastníku řízení je vytýkáno, že nezaslal na operátora trhu požadavek na ukončení dodávky zemního plynu ke dni 30. dubna 2012 do odběrného místa [REDAKCE], čímž nerespektoval svobodné rozhodnutí výše uvedeného zákazníka v tomto závazkovém právním vztahu již dále nepokračovat a svým jednáním tak donutil [REDAKCE] v období od 1. května 2012 do 30. června 2012 zůstat zákazníkem odbírajícím proti jeho vůli zemní plyn od účastníka řízení.

Úřad se zabýval postupem při ukončení smlouvy ze strany zákazníka [REDAKCE]. Smlouva o sdružených službách dodávky zemního plynu ze dne 8. července 2011 uzavřená mezi účastníkem řízení a předmětným zákazníkem obsahuje ujednání, které stanoví, že se smlouva uzavírá na dobu určitou do 30. dubna 2012 s možností automatického prodloužení o 12 měsíců, přičemž kterákoliv smluvní strana je oprávněna nejpozději 20 dní před ukončením řádného smluvního období zaslat druhé smluvní straně písemné sdělení, že trvá na ukončení smlouvy uplynutím doby, na kterou byla sjednána, čímž vylučuje její automatické prodloužení o dalších 12 měsíců. [REDAKCE] zaslal dne 29. března 2012 na adresu účastníka řízení přípis, ve kterém účastníkovi řízení sděluje, že trvá na ukončení smlouvy o sdružených dodávkách zemního plynu uzavřené v červenci 2011 ke dni 30. dubna 2012, tedy uplynutím doby, na kterou byla sjednána, neboť je pro něj prodloužení smlouvy o další rok za nabízených cenových podmínek dle aktuálního ceníku nepřijatelné. Tímto přípisem zákazník [REDAKCE] projevil svou vážnou, určitou, srozumitelnou a svobodnou vůli, že nehodlá ve smluvním závazkovém vztahu dále pokračovat a též splnil podmínku vyplývající ze smlouvy, a to zaslání písemného sdělení, že trvá na ukončení smlouvy, a to více než 20 dní před tímto datem. V tomto přípisu vznesl dále [REDAKCE] dotaz, od kterého data si má sjednat dodávku plynu u nového dodavatele.

Účastník řízení zaslal dne 4. dubna [REDAKCE] dopis, ve kterém ho informuje o akceptaci přípisu ze dne 29. března 2012 a zároveň mu doporučuje, aby si od 1. května 2012 sjednal smlouvu na dodávku plynu s jiným dodavatelem zemního plynu a nevystavoval se tak riziku neoprávněného odběru plynu.

I přes vyjádření vážné, určité, srozumitelné a svobodné vůle [redacted] nezůstat zákazníkem účastníka řízení, účastník řízení toto jeho rozhodnutí neakceptoval a v období od 1. května 2011 do 30. června 2011 ho tak donutil i nadále odebírat zemní plyn od účastníka řízení.

Správní orgán nadto považuje za nezbytné vypořádat se s námitkami účastníka řízení, které vznesl v rámci kontroly a též po zahájení správního řízení.

Účastník řízení předně nesouhlasí s tvrzením, že se rozhodl prodloužit platnost smlouvy se zákazníkem proti jeho vůli, neboť toto jeho jednání bylo pouze důsledkem toho, že společnost Europe Easy Energy a.s. nedodržela závazek vůči zákazníkovi zajistit kontinuální dodávku zemního plynu od data následujícího po ukončení dodávky od účastníka řízení. Úřad uvádí, že [redacted] svým sdělením o ukončení smluvního vztahu uplynutím doby, na kterou byl sjednán (tj. do 30. dubna 2012), zaslaným účastníkovi řízení, jednoznačně vyjádřil své svobodné rozhodnutí ukončit tento smluvní vztah. Účastník řízení na přímý dotaz zákazníka, jak dále v předmětné věci postupovat, připisem ze dne 4. dubna 2012 zákazníkovi doporučil sjednat si smlouvu s novým dodavatelem ode dne 1. května 2012 a upozornil ho na skutečnost, že pokud tak neučiní, vystaví se riziku neoprávněného odběru plynu. Toto písemné upozornění realizované ze strany účastníka řízení tak lze nepochybně považovat za zcela dostatečný krok učiněný k ochraně zákazníka, a tudíž žádné další kroky ze strany účastníka řízení neměly být již dále činěny, a to už vůbec ne bez vědomí předmětného zákazníka. Nedodržení závazku společnosti Europe Easy Energy a.s. vůči zákazníkovi je otázkou smluvního závazkového vztahu pouze mezi těmito dvěma subjekty, do kterého nemělo být účastníkem řízení nikterak zasahováno, neboť ten již učinil dostatečný krok tím, že zákazníka poučil o možnosti naplnění skutkové podstaty týkající se neoprávněného odběru plynu.

Rovněž tak nelze akceptovat tvrzení účastníka řízení, že se v důsledku porušení závazku ze strany společnosti Europe Easy Energy a.s. rozhodl považovat a evidovat odběr zákazníka po uplynutí doby, na kterou byl smluvní závazek ohledně odběru zemního plynu sjednán (od 1. května 2012), dále jako odběr smluvní. Zákazník zcela jednoznačně vyjádřil svou svobodnou vůli dále ve smluvním vztahu nepokračovat a smluvní závazek ke dni uplynutí doby, na kterou byl sjednán, již dále neprodloužit. Nelze tedy, aby se účastník řízení bez ohledu na vůli zákazníka rozhodl tento závazek vnímat a evidovat jako závazek smluvní, přestože zákazník neměl sjednanou kontinuální dodávku.

Tvrzení účastníka řízení, že tento postup byl v souladu s ustanovením § 415 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, nelze Úřadem akceptovat. V předmětném ustanovení je zakotvena povinnost počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí. Pokud vyjdeme z teleologického výkladu tohoto obecného ustanovení, je zřejmé, že jej nelze na daný případ aplikovat a považovat na základě tohoto ustanovení protiprávní jednání účastníka řízení jako jednání v souladu s právními předpisy. Účastník řízení měl především postupovat dle právní úpravy závazkových právních vztahů, ze které zcela jednoznačně vyplývá, že závazkový smluvní

vztah vzniká pouze na základě dvoustranného právního úkonu a tudíž není možné jednostranně po ukončení smluvního vztahu tento vztah obnovit a pokračovat v realizaci dodávek ze strany účastníka řízení. Takové jednání je pak najisto i v rozporu s občanským zákoníkem.

Účastník řízení dále uvádí, že v tomto jednání nelze spatřovat záměr účastníka řízení donutit zákazníka odebírat od něj i nadále zemní plyn, neboť naopak všechny zdokumentované úkony byly činěny s oboustranným vědomím, že dojde ke změně dodavatele plánované ke dni 1. května 2012. Situace tak dle účastníka řízení vznikla pouze v důsledku pochybení společnosti Europe Easy Energy a.s. a snahy účastníka řízení o ochranu zákazníka před nepříznivými následky vzniklého pochybení. Jak je již výše uvedeno, zákazník [REDACTED] svým písemným sdělením o tom, že trvá na ukončení smluvního vztahu uplynutím doby, na kterou byl sjednán, jednoznačně vyjádřil své svobodné rozhodnutí ukončit smluvní vztah s účastníkem řízení ke dni 30. dubna 2012. Tím, že účastník řízení dále pokračoval v dodávkách zemního plynu do jeho odběrného místa, donutil [REDACTED] odebírat i nadále zemní plyn od účastníka řízení v období od 1. května 2012 do 30. června 2012 bez existence jakéhokoliv závazkového právního vztahu mezi účastníkem řízení a předmětným zákazníkem, a dokonce i přes požadavek energetické společnosti Europe Easy Energy a.s., která na základě smluvního závazkového právního vztahu se zákazníkem požádala o změnu dodavatele ke dni 15. května 2012.

Účastník řízení dále namítá, že předmětným jednáním nebyla naplněna definice agresivních obchodních praktik ve smyslu ustanovení § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, neboť se nedopustil obtěžování, donucování, nepatřičného ovlivňování ani použití síly v neprospěch zákazníka a ani tímto zákaznický orientovaným chování účastník řízení neměl v úmyslu bránit zákazníkovi v jeho svobodné volbě jiného dodavatele zemního plynu, které mu přiznává energetický zákon. S touto námitkou účastníka řízení Úřad nesouhlasí, neboť jak již bylo řečeno výše i přes ukončení závazkového právního vztahu se zákazníkem účastník řízení i nadále evidoval tohoto zákazníka jako zákazníka smluvního a fakticky realizoval dodávku zemního plynu do jeho odběrného místa i po ukončení smluvního vztahu. Zákon o ochraně spotřebitele neurčuje stupeň intenzity donucení, od kterého je obchodní praktika považována za agresivní. V daném případě však lze konstatovat, že stupeň donucení byl absolutní, neboť účastník řízení jednak nerespektoval svobodné rozhodnutí zákazníka ukončit smluvní vztah a prokazatelně jej v období od 1. května 2012 do 30. června 2012 svým jednáním donutil odebírat zemní plyn od účastníka řízení i přes výslovný nesouhlas [REDACTED].

Nadto správní orgán poznamenává, že ustanovení § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele mimo jiné plyne, že obchodní praktika je agresivní, pokud s přihlédnutím ke všem okolnostem svým obtěžováním, donucováním, včetně použití síly nebo nepatřičným ovlivňováním výrazně zhoršuje možnost svobodného rozhodnutí spotřebitele. Toto ustanovení však neobsahuje podmínku existence úmyslu způsobit spotřebiteli újmu, aby byla obchodní praktika hodnocena jako praktika agresivní.

Konstatování účastníka řízení, že zákazníkovi pouze umožnil plynulý odběr zemního plynu, je proto v daném případě zcela irelevantní, neboť účastník řízení měl učinit taková opatření, aby k možnému naplnění skutkové podstaty správního deliktu nedošlo. Účastník řízení je jako osoba podnikající v energetických odvětvích však povinen při výkonu své licencované činnosti respektovat platné právní předpisy, v tomto případě jak zákon o ochraně spotřebitele, tak i předpisy soukromoprávní. V souvislosti s tím pak tedy vyjádření účastníka řízení, že se jednalo pouze o splnění prevenční povinnosti předcházet škodám, uloženou obecně závaznými právními předpisy, nemá na její odpovědnost za naplnění skutkové podstaty zjištěného porušení dotčeného zákona žádný vliv, neboť Úřad vnímá povinnost vyplývající z ust. § 415 a násl. zákona č. 40/1964., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, jako povinnost zcela obecnou, kterou na daný případ nelze v žádném případě aplikovat.

Správní orgán nepochybně zjistil a prokázal, že účastník řízení jako držitel licence na obchod s plynem nezaslal na operátora trhu požadavek na ukončení dodávky zemního plynu ke dni 30. dubna 2012 do odběrného místa zákazníka [REDAKCE], čímž kladl nepřiměřenou překážku pro uplatnění práv zákazníka a nerespektoval tak svobodné rozhodnutí výše uvedeného zákazníka ukončit smluvní vztah uplynutím doby, na který byl sjednán, a svým jednáním tak donutil zákazníka [REDAKCE] v období od 1. května 2012 do 30. června 2012 zůstat zákazníkem odebírajícím zemní plyn od účastníka řízení, čímž se dopustil užití agresivní obchodní praktiky ve smyslu ustanovení § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Tímto svým jednáním tak účastník řízení porušil zákaz stanovený v ustanovení § 4 odst. 3 téhož zákona, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

VIII. Uložení pokuty

Úřad se nejprve zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici a také z vyjádření samotného účastníka nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

Za správní delikt podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, lze uložit podle ust. § 24 odst. 10 téhož zákona pokutu až do výše 5 000 000 Kč.

Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení správního orgánu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobných jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí

účastníkovi řízení. Zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele správního deliktu, aby v něm byla obsažena jeho represivní funkce, aniž by byl pro účastníka řízení likvidační.

Při stanovování konkrétní výše pokuty Úřad předně vychází ze zákonem předepsaných kritérií v souladu s ustanovením § 24b odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele, ke kterým je dle tohoto ustanovení nutno přihlídnout, a to k závažnosti správního deliktu, zejména ve vztahu ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Správní orgán dále též přihlédl k době trvání protiprávního jednání a k majetkovým poměrům účastníka řízení.

V tomto rozhodnutí je deklarováno porušení ustanovení § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele spočívající v užití nekalých obchodních praktik při nabízení a poskytování služeb, konkrétně pak užití agresivní obchodní praktiky ve smyslu ust. § 5a téhož zákona. Úřad považuje klamání zákazníků na trhu s energiemi za velmi závažné, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům. Neumožnění uplatnění práv zákazníka garantovaných zákonem je ze strany Úřadu vnímáno jako zneužití tohoto značně nerovného postavení ze strany účastníka řízení. Zneužití nerovného postavení je o to více ve vztahu dodavatele ke spotřebiteli zintenzivněno, pokud spotřebitel vyjádřil svou svobodnou vůli ukončit smluvní vztah s dodavatelem (v tomto případě účastníkem řízení) a tento přesto realizuje i nadále dodávky zemního plynu a tudíž donutí spotřebitele zůstat jeho zákazníkem. Takové jednání je považováno za závažný delikt, k čemuž je přihlídnuto jako k přitěžující okolnosti při určení výše pokuty.

Odpovědnost právnických osob a podnikajících fyzických osob za spáchání správního deliktu je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Ačkoliv tedy není nutno posuzovat a prokazovat subjektivní stránku věci, je nutno přihlídnout ke skutečnosti, že zájmem účastníka řízení nebylo porušit zákon, k čemuž v konečném důsledku přesto došlo. Jelikož Úřad nemůže prokázat úmyslné porušení zákona ze strany účastníka řízení, považuje tvrzení účastníka řízení, že jednal ve snaze zajistit nepřetržitou dodávku do předmětného odběrného místa bez úmyslu jakkoliv omezit [REDAKCE] jeho zákonem přiznaná práva, za pravdivé a přihlédl k těmto skutečnostem při určení výše pokuty jako k polehčujícím okolnostem.

Úřad se zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Účastníku řízení je vytýkáno, že následek užití agresivní obchodní praktiky, tedy donucení zákazníka odebrat od něj zemní plyn, trval v období od 1. května 2012 do 30. července 2012. K tomu je nutné dodat, že dobu trvání správního deliktu v délce 61 dní nehodnotí Úřad jako nepřiměřeně dlouhou. K této skutečnosti bylo při stanovování výše pokuty přihlídnuto jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že i přes velký rozsah jeho podnikatelské činnosti není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení právních předpisů ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že je správní orgán, ukládající pokutu za správní delikt, povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Z výkazu zisků a ztrát účastníka řízení ověřeného auditorem a uveřejněného ve sbírce listin obchodního rejstříku vyplývá, že v roce 2010 dosáhl účastník řízení tržeb z prodeje zboží ve výši 47 508 915 000 Kč a celkového výsledku hospodaření před zdaněním ve výši 1 744 821 000 Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal ve výši 1 681 334 000 Kč. V roce 2011 dosáhl účastník řízení tržeb z prodeje zboží ve výši 38 361 042 000 Kč a celkového výsledku hospodaření před zdaněním ve výši 1 556 862 000 Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal ve výši 1 542 603 000 Kč.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany. Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební

neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 50 000 Kč, a to za správní delikt podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Eva Dlouhá, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly